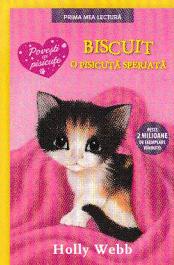
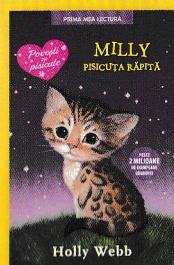
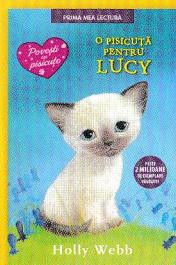
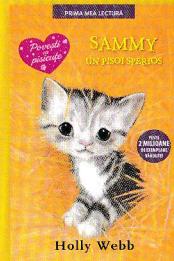
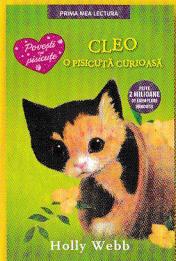
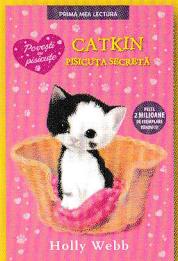


PRIMA MEA LECTURĂ

Libris.ro

Respect pentru oamenii săi

Povesti cu pisicute



Holly Webb

PISICUȚA, PERFECTĂ

Ilustrații de Sophy Williams

Text copyright © Holly Webb

Misty the Abandoned Kitten

The Frightened Kitten

Alone in the Night

Copyright ilustrații © Sophy Williams

Ediție publicată prin înțelegere cu Stripes Publishing Ltd., Londra



Editura Litera
O.P. 53, C.P. 212, sector 4,
București, România
tel.: 021 319 63 90; 031 425 16 19;
0752 548 372
e-mail: comenzi@litera.ro

Pisicuța perfectă

Copyright © 2019 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză: Justina Bandol,
Mirella Acsentă, Aloma Ciomâzgă-Mărgărit

Editor: Vidrașcu și fiții
Corector: Emilia Achim
Copertă: Andreea Apostol

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
WEBB, HOLLY

Pisicuța perfectă / trad. Justina Bandol,
Mirella Acsentă, Aloma Ciomâzgă-Mărgărit –
București: Litera, 2019
ISBN 978-606-33-3963-9

I. Bandol, Justina (trad.)

82–93–34=135.1
778.534.6

NERA, O PISICUȚĂ FĂRĂ STĂPÂN



Traducere de Justina Bandol

Pentru Tabitha

Capitolul unu



Amy căscă și dădu să se întoarcă pe partea cealaltă, ca să adoarmă din nou. Se opri însă la jumătate și sări în capul oaselor. Era ziua ei! Să fie oare prea devreme ca să-i trezească pe mama și pe tata? Își luă repede ceasul de mână de pe noptieră. Șase jumătate. Era suficient de târziu pentru o zi de naștere, nu?

Tremurând puțin în răcoarea dimineții, își puse iute halatul și se grăbi să

iasă din dormitor și s-o ia către camera părinților.

– Amy!... La mulți ani!... Tatăl ei căscă larg. Te-ai trezit chiar atât de devreme?

– E șase jumate deja, spuse Amy. Putem să ne sculăm, mami? Te roooog!

Mama ei se dădea deja jos din pat.

– Du-te mai bine și te-mbracă!

– Super! râse Amy.

Se năpusti înapoi în camera ei și se apucă să-și pună uniforma de școală cu un oftat. Era atât de nedrept să trebuiască să meargă la ore de ziua ei! Dar, dacă tot se trezise devreme, poate mama avea s-o lase să deschidă câteva cadouri...

O luă la fugă în jos pe scări și dădu buzna în bucătărie.

NERA, O PISICUȚĂ FĂRĂ STĂPÂN

– Grozav! zise ea, așezându-se la masă în fața unui morman de pachete. Zâmbi apoi când văzu că mama ei pusese lumi-nițe în jurul ferestrei. Arată super!

– Am zis că, dacă tot trebuie să mergi la școală, să-ți pregătesc un mic dejun special.

Mama îi puse în față un croasant cu ciocolată.

Chiar atunci intră în bucătărie tata.

– Sper că ai unul și pentru mine, zise el, venind s-o strângă pe Amy în brațe. La mulți ani, dulceață!

– Hai, deschide-ți cadourile! zise mama cu un surâs.

Amy întinse mâna după pachetul cel mai apropiat, care părea ispititor de moale.

– Oo, ce frumos! Buni chiar se pri-cepe! zise ea, după ce rupse ambalajul

și descoperi înăuntru un hanorac mov presărat cu stele sclipitoare și cu o pisicuță roz de satin pe spate.

Mama zâmbi.

— I-am spus că poate să fie orice hai-nă, câtă vreme are o pisică pe ea.



• NERA, O PISICUȚĂ FĂRĂ STĂPÂN •

După ce Amy își despachetă toate cadourile, tatăl ei clătină din cap.

— Știi, s-ar zice că îți plac foarte mult pisicile, observă el, uitându-se lung la tricoul cu pisicuță, la cutia de sendvișuri decorată cu pisici, la penarul care avea pe capac imaginea unui motan și la superba pisică persoană de jucarie din brațele lui Amy.

Părinții ei știau cât de mult îi plac pisicile, dar n-o credeau pe Amy suficient de responsabilă ca să aibă una, oricât de mult îi rugase.

— Hai, trebuie să ajungem la școală! îi atrase atenția mama. Vrei să mergi azi după-amiază la Lily? Am vorbit cu ea.

Amy ridică ochii, uimită. Era prima oară când auzea această propunere.

Tatăl ei îi făcu cu ochiul.

— Mai am nevoie de puțin timp ca să pun la punct cadoul nostru surpriză. N-ai observat că noi încă nu ţi-am dat nimic? O să te aștepte când te întorci acasă.

— Ah!

Amy radia. Un cadou-surpriză suna foarte, foarte bine.



— Crezi că ar putea să fie o pisică? o întrebă ea pe Lily a cincisprezecea oară pe ziua aceea.

Terminaseră de băut ceaiul și urca-seră în camera lui Lily să stea de vorbă.

Prietenă ei cea mai bună oftă.

— Zău dacă știu! Ti s-a părut că se răzgândiseră ultima oară când i-ai întrebat?

• NERA, O PISICUȚĂ FĂRĂ STĂPÂN •

Amy clătină din cap.

— Mami a zis că nu sunt destul de mare ca să am grija cum trebuie de ea. Dar i-am spus că tu ești!

Lily zâmbi și o mângâie pe Stella, pisica ei cu blana pătată, care stătea ghemuită pe canapea între ele.

— Eu am avut noroc că mamei îi plac pisicile. N-a trebuit să mă rog de ea.

— Poate tata are nevoie de timp ca să se ducă s-o ia, gândi Amy cu voce tare. Nu-mi dau seama ce altceva ar putea fi.



Of, nu știu! Se aplecă până își lipi nasul de boticul Stellei, care o privi fix, cu ochi adormiți. N-ai putea să-mi spui tu? Crezi că o să primesc în sfârșit o pisicuță?

Stella căscă, arătându-și toți dinții.

– Hmm! Nu știu ce înseamnă asta, oftă Amy. Ah! E soneria? exclamă ea, ridicându-se repede în picioare.

Lily se încruntă.

– E nepoliticos să fii aşa de fericită că pleci acasă când vii în vizită la mine! Apoi râse văzând fața îngrijorată a lui Amy. Ei, te tachinam doar! Du-te! Hai! Îți țin amândoi pumnii strânsi! Sună-mă și spune-mi dacă e ceea ce-ți dorești!



• NERA, O PISICUȚĂ FĂRĂ STĂPÂN •

La câteva străzi mai încolo, o pisicuță neagră stătea într-o cutie de carton pentru transportul animalelor de companie, mieunând amărâtă. Nu-i plăcea înăuntru, și mirosea ciudat. Voia să se întoarcă acasă, în căminul ei primitor.

– Ssst, Jet, mai încet!

Din afara cutiei se auzi un târșâit, și pisicuța ridică ochii neliniștită.

– Hai afară, drăguțo!

Cineva deschise cutia întunecată, și pisicuța se înghesui într-un colț, apoi scoase un mic scheunat de usurare. Era stăpâna ei!

Doamna Jones vârî mâna și o scoase cu grijă la lumină. Se așeză încet într-un fotoliu, și pisicuța i se încolăci în poală.

– Putem să ne jucăm cu ea, bunico?

Doi copii intraseră în cameră după doamna Jones.

– Te rugăāām! ciripi fetița.

– Millie, mai ușor! spuse doamna Jones cu hotărâre. O s-o sperii.

Puiul de pisică ridică ochii spre copiii care se întindeau amândoi către ea și se vârî mai adânc în puloverul doamnei Jones.

– Vreau doar s-o mânghâi, se rugă băiatul.

– Îmi pare rău, Dan. Știu că vreți doar să faceti cunoștință cu ea, dar



Jet abia a sosit și nu e învățată pe lângă copii. O să se acomodeze repede, sunt sigură, și atunci o să vă puteți juca după pofta inimii.

– Copii, n-o deranjați pe bunica! Știți că are nevoie de odihnă ca să se întremese. În pragul ușii apăruse mama copiilor. Vrei o ceașcă de ceai sau ceva, mamă?

– Nu, nu, Sarah, mulțumesc. O să stau puțin aici împreună cu Jet. Îmi ține ea companie.

– Bine. Hai, copii, veniți încocoace! Nu uitați să închideți ușa – deocamdată trebuie s-o ținem pe Jet înăuntru câteva zile.

Cei doi frați ieșiră în goană după mama lor, și pisicuța se mai destinse. Nu era casa ei, dar cel puțin o avea pe doamna Jones.